

Kunsten er at skabe realistiske mål

24-årige Jannie fra Ribe fik konstateret fibromyalgi for halvandet år siden. I modsætning til mange andre, havde hun dog helt styr på, hvad sygdommen drejede sig om. Hendes tante er nemlig ramt af selvsamme sygdom.

Af journalist Anne Buur

Hendes kendskab til sygdommen var dog ikke ubetinget en fordel til at begynde med. Jannie havde nemlig kunnet se, hvad sygdommen gjorde ved hendes tante, og hvilke begrænsninger den satte for hende.

”På den ene side blev jeg glad, da jeg fik diagnosen, fordi det beviste, at det ikke var mig, der var galt på den. På den anden side blev jeg også ked af det og tænkte meget over, hvordan mit liv ville se ud 10 år ude i fremtiden.”

At sygdommen allerede eksisterede i familien, har dog sparet Jannie for en masse unødige forklaringer. Familien har nemlig taget det pænt, at hun er blevet syg og har været gode til at give en hånd med og aflaste, når der var brug for det. En kærkommen håndsrækning når man har et fuldtidsarbejde at passe, og samtidig er mor til en krudtugle på et år.

Fra anden side har hjælpen og opbakningen dog været til at overse. Det er nemlig ikke alle, der har været lige gode til at tackle, at Jannie er blevet syg.

”Der er nogle af mine venner, som har været søde til at sætte sig ind i min situation, men jeg har også mistet en del venner på grund af sygdommen. Det ville være nemmere, hvis benet var i gips eller armen i slynge. Det kan folk bedre forstå. På den konto har det altså været hårdt,” siger en ærlig Jannie.

I det hele taget har folks manglende forståelse været lidt svær at kapere. Det, kombineret med de begrænsninger der nu er, når man ofte må sige nej til en tur på festival eller en bytur, gør, at Jannie til tider godt kan føle sig lidt snydt. Hun ville ønske, at hun havde været ældre, da hun fik stillet diagnosen. Ikke desto mindre er hun en fighter, som ikke sådan lader sig slå ud.

Jannie er udlært landmand og drømte sammen med sin kæreste om at blive selvstændig og få egen gård. På gården ville man kunne høre små fodtrin og barnelatter, for parret havde et ønske om at blive forældre til fire.

Denne drøm er dog lagt på hylden. Til gengæld er Jannie blevet rigtig glad for sit arbejde som indkøbsassistent i et stort smedefirma. Et spændende job med fantastiske kolleger. Og børn er der da også stadig overskud til. Gerne to af slagsen, så på den front er parret allerede halvvejs.

Selvom sygdommen sætter nogle begrænsninger, så har Jannie også lært en masse.

”Jeg er helt klart blevet stærkere og værdsætter tingene på en anden måde end tidligere. Jeg

værdsætter min familie, og de venner der har holdt ved, og jeg værdsætter de små sejre, som jeg får ved at sætte mig mine egne mål. Jeg tror, det handler om at være realistisk og ikke sammenligne sig med andre.”

”Jeg er helt klart blevet stærkere og værdsætter tingene på en anden måde end tidligere. Jeg værdsætter min familie og de venner, der har holdt ved.”

Jannies ambitioner for fremtiden er at blive på arbejdsmarkedet, så længe som helbredet nu tillader det, og at fortsætte med at være fysisk aktiv i det omfang det kan lade sig gøre. Hun er fast besluttet på, at sygdommen ikke skal fylde mere i hverdagen end højst nødvendigt.

Copyright: Dansk Fibromyalgi-Forening